

**HỒI THỨ HAI MƯƠI****Hiểm Họa Đã Như Đợt Sóng Ngâm  
Thần Muôn Quỷ Kế Chồng Lăn Nhau****N**

ứng chót vót trên ngọn của một cội cây mọc cao to ở xa xa là một hình nhân như thể vật bù nhìn đã được ai đó tinh nghịch thay vì đặt ở vùng đồng ruộng để xua đuổi mọi chim muông thì lại đặt ở cội cây và không rõ có dụng ý gì.

Thế nhưng, không như bao bù nhìn khác, hình nhân này tuy mang dáng dấp bên ngoài khô cứng, có thể bảo là đã bị người dùng cột dính vào tàng cây, vậy mà từ phương vị được xem là hai mắt của hình nhân vẫn bắn xạ ra những tia tinh quang chói ngời và phóng nhìn về phía vừa đột ngột phát tỏa lên hàng loạt các quang lửa bốc cao đỏ rực. Và tiếp theo sau những quang lửa tỏa sáng giữa đêm đen là chuỗi chấn động kinh hoàng cũng từ nơi phát hỏa cất lên rền rĩ, phá tan sự tịch mịch của đêm trường:

“ Ầm! Ầm! Ầm! ”

Để khi chuỗi chấn động lũ lượt nhau xô ùa đến tận cội cây, nơi đang có hình nhân đứng chót vót trên cao để nhìn, thì bất chợt từ chỗ được gọi là miệng của hình nhân đột ngột phát ra tràng cười mãn nguyện và thật sự đặc ý:

- Ha! Ha! Ha! Ha!

Vì là một hình nhân có thể giương mắt nhìn và còn phát ra chuỗi cười lồng lộng, cố tình hòa lẫn vào những loạt chấn nổ khủng khiếp ở xa xa, thế nên không thể nào lầm lẫn nếu cứ quả quyết rằng hình nhân đó phải là một nhân vật đại cao thủ võ lâm. Và chỉ là đại cao thủ nên nhân vật đó mới có cung cách đứng yên, thật thẳng người và thật sự bình ổn trên phần cao nhất, chót vót nhất của cội cây.

Đã vậy, đang cười là thế, nhân vật đại cao thủ cho dù không thể hiện bất kỳ động thái nào qua cử chỉ bên ngoài nhưng vẫn đột ngột tự xê bắn toàn thân và thật thần tốc lao khuất người vào màn đêm đen vô tận phủ vây xung quanh.

“ Vút!”

Chờ khi hình nhân đã tự biến đi, từ một địa điểm kín đáo nằm ở giữa một nơi đang phát hỏa sáng rực và nơi còn lại chính là cội cây hình nhân đang đứng, chợt xuất hiện hai nhân vật, một nam và một nữ.

Họ đứng lên, cạnh nhau và cùng nhau nhìn theo hướng hình nhân vừa bỏ đi khuất dạng. Chỉ đến lúc đó, nam nhân mới cẩn trọng lên tiếng, hỏi nữ nhân:

- Tam muội đã nhìn rõ chứ. Thân thủ của nhân vật đó quá lợi hại, và cơ hồ không có điểm nào giống với nhân dạng của Lưu Vạn Thế.

Nữ nhân cũng thận trọng từng lời:

- Nhị ca nếu đã có nhận định như vậy ắt không thể lầm. Huống hồ lão Lưu Vạn Thế đã từng một lần xuất đầu lộ diện, đã cùng đại ca của hai chúng ta giao thủ. Chỉ tiếc khi đó muội vẫn còn trúng độc hôn mê nên không được cơ hội nhìn qua nhân dạng bên ngoài của lão Lưu Vạn Thế, chỉ riêng nhị ca nhờ lần đó vì được nhìn nên bây giờ mới có lời so sánh như vừa nói. Và muội tự hiểu ý nhị ca muốn ám chỉ điều gì. Phải chăng lão Lưu Vạn Thế vẫn chưa là nhân vật duy nhất và tối hậu có những chủ trương âm mưu như mọi điều gần đây chúng ta được đại ca cho biết?

Nam nhân nhị ca chậm chậm gật đầu:

- Ước gì đại ca Phong Gia Liêm vẫn còn sống và đừng nhận chịu kết cục quá thảm khốc như thật sự đã xảy ra. Ất chính đại ca cũng không ngờ ngoài Lưu Vạn Thế và Tư Mã Bằng vẫn còn một nhân vật khác đứng sau toàn bộ những âm mưu này. Nhưng dù vậy muốn vạch chân tướng của những âm mưu chắc chắn có liên quan đến mọi diễn biến trên giang hồ suốt ba mươi năm vừa qua, bắt đầu từ hành động tận diệt Hỏa Thần Giáo của những nhân vật võ lâm chính phái, thì chúng ta cũng không thể phủ nhận hoặc bỏ qua những gì đã do đại ca liên tưởng và nhận định. Tam muội có tán thành chủ ý này của Đoàn Bá Nhiên chăng?

Đang lúc đó, vẫn ở một khoảng cách giữa đôi nam nữ này và nơi đang phát hỏa chợt mơ hồ có hai nhân vật hiện cùng nhau lẫm lẫm bước đi. Họ bước đi chậm và mệt nhọc. Và nếu như không có bóng đêm đen dày đặc ở xung quanh che khuất, đồng thời là nhờ có thêm tiếng lửa cháy ở nơi đang phát hỏa liên tục vang phát lên, ắt sự hiện diện của họ đã bị đôi nam nữ họ phát giác.

Và điều đó chỉ có suýt nữa thì xảy ra khi nữ nhân tam muội đột ngột quay người lại nhìn thật chú mục vào nơi đang phát hỏa:

- Hỏa dược đã bị kích phát, Bách Thảo Trang bị lửa đỏ bao trùm thế này, quả thật đại ca Phong Gia Liêm chẳng còn mấy may cơ hội dù chỉ là để giữ cho

toàn thân. Nhị ca liệu có cùng cảm nhận với muội chẳng, rằng lòng dạ của Tư Mã Thuyên này cơ hồ cũng đang bị trăm nghìn ngọn lửa đỏ giống như thế thiêu hủy?

Đoàn Bá Nhiên cũng đã quay người lại nhìn lại Bách Thảo Trang trong thảm trạng bị tiêu hủy vì hỏa dược:

- Ai bảo Đoàn Bá Nhiên ta là không có cùng cảm nhận như thế. Đại ca chết để hai chúng ta được sống. Lửa đỏ kia dù có thiêu hủy toàn bộ thân thể đại ca thì trăm nghìn ngọn lửa nhỏ đang âm ỉ cháy trong lòng mỗi người chúng ta lại chính là toàn bộ những nhiệt huyết được đại ca thắp lên và trao truyền cho chúng ta tiếp tục thực hiện. Thế nên, ta có ý này, chúng ta thay vì mãi lưu luyến nán lại, hãy nhanh chóng ly khai. Và đừng quên, có thể riêng đối với Lưu Vạn Thế, hai chúng ta cũng đã chết. Đây là một lợi thế và chúng ta đừng bỏ lỡ. Đi nào, tam muội.

Tư Mã Thuyên gật đầu:

- Vì đại ca, từ nay về sau mọi hành vi của muội đều nhất nhất tuân theo sắp đặt của nhị ca.

Đoàn Bá Nhiên mỉm cười:

- Tốt lắm. Đi thôi.

“Vút! Vút!”

- o o o -

Không được như Tư Mã Thuyên và Đoàn Bá Nhiên có thể thi triển khinh công đi nhanh hoặc chậm tùy ý, hai nhân vật lúc này đã lặng lẽ ly khai khu vực phụ cận Bách Thảo Trang bị phát hỏa kỳ thực đến lúc này vẫn mệt nhọc cùng đi và thủy chung chỉ biết cậy dựa hoàn toàn vào bầu trời đêm khả dĩ giúp họ giữ kín hành tung.

Thế nhưng, một trong hai nhân vật đó bất chợt tự buông người khuỵu ngã xuống, khiến nhân vật còn lại vừa luôn miệng thì thảo thúc giục người vừa ngã:

- Chỉ độ vài ba canh giờ nữa trời sẽ sáng. Nếu lão thật sự vẫn muốn giữ vẹn sinh mạng mưu toan việc báo thù thì dù mệt đến mấy cũng phải ly khai càng xa chỗ này càng tốt. Hay lão định giở quẻ, cảm thấy chẳng cần giữ làm gì một lời hứa cùng ta?

Nhân vật kia vẫn nằm và mặc tình buông thả để cho nhịp hô hấp nặng nề dồn dập cứ tiếp tục kéo dài:

- Lão phu đã nhờ người nên thoát khỏi cảnh suýt bị hỏa thiêu trong gang tấc. Nhưng dù vậy người đừng nghĩ đã có đủ tư cách bắt buộc lão phu phải tuân theo từng cách sắp đặt của người. Tóm lại, đã từng giúp lão phu thoát chết, kể như phần việc của người tạm xong. Còn để ly khai khỏi chốn này thật an toàn và không lo sợ ai truy đuổi vì bọn chúng tình cờ phát hiện tung tích hai chúng ta, người hãy an tâm, giao phó việc đó cho lão phu. Rõ chứ? Nếu đã rõ thì đừng vội vã làm gì, hãy nghỉ ngơi một lúc đã.

Nhân vật nọ bật tiếng cười lạt:

- Lão tử ra quá tự tin, phải chăng vì cho rằng mọi âm mưu thủ đoạn của Lưu Vạn Thế, kể cả mọi cách bố trí nếu có của Hải Lưu Bang ở quanh đây vì bản thân lão đã từng tỏ tường nên vẫn ung dung và chẳng cần bận tâm? Nhưng liệu lão đã lường hết chưa, rằng Lưu Vạn Thế vẫn không là kẻ duy nhất chủ sử tất cả mọi âm mưu thâm độc này, là điều mà cả hai chúng ta cũng chỉ vừa mới biết nhờ vào sự phát hiện và nhận định lúc mới rồi của Đoàn Bá Nhiên và Tư Mã Thuyên?

Nhân vật tự xưng là lão phu đáp lại bằng giọng cười khẩy:

- Bọn tiểu oa nhi đó ư? Hừ, so về thông tuệ thì bọn chúng quyết không thể bằng người. Vậy theo người, có thật một hạng người như Lưu Vạn Thế liệu chấp nhận chịu sai khiến của bất luận là ai chăng? Huống hồ, đây là điều mà mãi đến tận bây giờ lão phu mới có cơ hội minh bạch cùng người. Rằng Lưu Vạn Thế chỉ có thể đồng mưu cùng một lúc với nhiều nhân vật có chung tham vọng với y mà thôi. Vì nếu thật sự có nhân vật đủ bản lĩnh sai khiến y, lẽ nào lão phu không hay biết?

Nhân vật nọ lưỡng lự sau đó có lẽ vì cũng quá mệt, đành buông người ngã ngồi xuống cạnh lão nhân kia:

- Một kẻ có thể sát hại kể cả người thân cận duy nhất là phu nhân, như Lưu Vạn Thế từng hạ thủ Sử Linh Yến, quả thật ta không nghĩ lão tặc Lưu lại chấp nhận bị ai khác sai khiến. Tuy nhiên, ta vẫn muốn lão đừng tỏ ra quá tự tin như lúc này, nhất là sau khi chính bản thân lão vừa bị lão tặc Lưu bắt chấp giao tình, vẫn thản nhiên đặt lão vào tử địa, chỉ suýt nữa là mất mạng, nếu như chẳng được ta giải cứu.

Lão nhân bỗng chuyển mình ngồi lên:

- Còn người, sao bỗng nhiên tỏ ra quá khiếp đảm, sợ Lưu Vạn Thế vốn dĩ có bản lãnh vị tất hơn người? Và có phải chỉ cần lão phu giúp người thoát đi một cách an toàn là ân oán giữa hai chúng ta kể như kết thúc?

Nhân vật nọ cười lạt:

- Ta cứu mạng lão chỉ để đổi lấy một điều như thế thôi sao? Nếu vậy, thì ta hạ sát lão, rồi một mình tự tìm đường tẩu thoát, đấy mới gọi là ân đoạn oán tuyệt.

- Vậy điều người cần lão phu đáp ứng là gì? Nói thật, hiện lão phu vẫn mãi chần chừ, có thể bảo là chẳng hứng thú gì trong việc cùng người thoát đi lúc này, chỉ là vì lão phu chưa minh bạch, nhất là chưa thể biết rõ số phận bản thân rồi sẽ được người định đoạt ra sao?

Nhân vật nọ nhún vai:

- Lão đã từng là đồng mưu cùng Lưu Vạn Thế, nhất định chỉ vì một điều gì đó khiến song phương cùng có lợi. Thế nên, ta không ngại cho lão biết một sự thật, cũng là điều sẽ khiến lão đắc lợi, dĩ nhiên không gì khác ngoài việc lão sẽ được báo thù, sẽ làm cho Lưu Vạn Thế trước khi mất mạng vẫn còn chịu nhiều đau khổ gấp trăm gấp ngàn lần lão.

- Người có mâu thuẫn chẳng qua thái độ vừa tỏ ra khiếp đảm, sợ bị Lưu Vạn Thế phát hiện, giờ lại bảo sẽ có cách giúp lão phu báo thù?

- Ta phải tỏ ra sợ bị Lưu Vạn Thế phát hiện vì ngay lúc này toàn bộ chân nguyên nội lực của ta đều đã bị thất tán. Nhưng không hề do ta sợ xuất khiến lâm cảnh này. Trái lại, vì nội nguyên chân hỏa trước sau gì cũng hủy diệt ta, thế nên ta thà mạo hiểm, tự làm cho chân nguyên phát tán, vừa giúp cho Đoàn Bá Nhiên và Tư Mã Thuyên an toàn thoát nạn, vừa giữ trọn vẹn sinh mạng của chính ta. Và đương nhiên trước khi mạo hiểm ta cũng đã toan liệu sẵn một vài phương sách khả dĩ cứu vãn. Thoạt tiên, ta ỷ trọng vào tư chất thông tuệ của bản thân, hướng hồ đã tự lĩnh hội hầu như đến thấu triệt khá nhiều công phu thượng thừa. Từ đó ta có chủ định sẽ dựa vào y đạo đã lĩnh hội từ nghĩa mẫu ta, phu nhân của Cuồng Vu Y Tiên mà lão đã biết quá rõ, để trong thời gian ngắn nhất sẽ thu đoạt trở lại những chân nguyên nội lực cần thiết. Lão cũng có y thuật cao minh, vậy nói sao về những gì ta vừa giải bày?

- Người vì sao dám thừa nhận cùng lão phu về việc đã bị thất tán chân lực? Người không ngại sẽ bị lão phu lợi dụng cơ hội này hạ thủ người ư?

- Hiện trạng của lão lúc này nào khác gì ta? Đấy là điều thứ nhất khiến ta cảm thấy chẳng có gì đáng ngại. Và lão hạ thủ ta thì liệu sẽ được lợi gì nếu không



muốn nói lão hoàn toàn bất lợi vì vô khả đối đầu cùng Lưu Vạn Thế dù chỉ là để báo phục mối thù lần này?

- Người nói cũng đúng cho dù chưa rõ lắm đâu là nguyên do khiến người vì cần lão phu đáp ứng nên mới thuận tình cứu mạng lão phu đúng vào lúc tối hậu?

- Nói thật, ta đáng lẽ đã đáng lý đã không thể vừa cứu mạng bản thân và cứu cả lão cùng thoát khỏi biển lửa. Nhưng cũng may, chỗ lão bị Lưu Vạn thế dùng cơ quan giam hãm, cho dù vẫn bị biển lửa ập đến thiêu chết lão thì vì bất cần nên Lưu Vạn Thế đã không bố trí thêm hỏa dược ở đấy. Chính vì thế, ta và lão cùng hưởng lợi là cùng thoát mạng và rồi đây sẽ cùng nhau mưu tính việc phục thù. Điều ta cần lão chính là y thuật của lão.

- Y thuật của lão phu, nói thật nha, so với Cuồng Võ Y Tiên vẫn kém một bậc. Vậy thì theo lời người, nếu toàn bộ y thuật của Cuồng Võ Y Tiên người đã lĩnh hội thì việc cần đến lão phu dường như chỉ là vô ích, nếu không muốn nói là người cố ý mỉa mai lão phu.

- Lão thành danh là Quỷ Y, đối nghịch hoàn toàn với nghĩa phụ ta là Y Tiên? Vì sao có sự đối nghịch này? Phải chăng, cũng giống như võ học, vì vẫn luôn có tà và chính phái nên y đạo cũng vô hình chung phân làm hai đường lối, có chính có tà? Điều ta cần ở lão chính là Tà Y, chỉ để bổ sung, dung hợp với chánh y đạo đã được ta lĩnh hội từ nghĩa phụ Cuồng Võ Y Tiên.

- Lần đầu tiên lão phu mới được nghe người là người thứ nhất đề cập đến sự khác biệt này. Vậy thế nào là Tà Y và Chánh Y?

- Cùng chung một mục đích là dùng võ công để đối phó với địch nhân, vậy theo lão, vì sao lại phải phân biệt tà công và công phu chánh đạo. Do đó, về Y Đạo cũng vậy, nhưng về cứu người thì giữa Tà Y và Chánh Y nhất định phải có hai đường lối hoàn toàn hữu biệt. Lão thừa nhận chứ?

- Lão phu hiểu rồi. Người không chỉ lĩnh hội y thuật của Cuồng Võ Y Tiên mà về bức Y Võ Đồ, người từ lâu đã thấu triệt. Tuy vậy, vì chưa thật sự mãn nguyện, hoặc nói đúng hơn thì vì người đã khiếm khuyết nếu chỉ thiên về Chánh Y Đạo của Cuồng Võ Y Tiên nên người nảy ý định nhờ lão phu chỉ điểm thêm về phần Tà Y cho người?

- Tà bất thắng chánh. Đây là đạo lý tất yếu không lấy dù càng đổ kỵ, càng cố làm sao cho hơn được Cuồng Võ Y Tiên thì lão càng có cảm nhận thêm thất bại. Thế nên, lão đã bị Lưu Vạn Thế tận dụng điều đổ kỵ đó, thu phục và lợi dụng lão. Ta quyết bỏ qua không đả động gì đến những hiềm khích giữa lão và Cuồng

Võ Y Tiên nghĩa phụ. Vì suy cho cùng nghĩa phụ Cuồng Võ Y Tiên phải tự kết liễu, chết trong nỗi nhục không thật sự chỉ vì lão. Nhưng đổi lại, như này giờ đã nói, lão sẽ được lợi nếu đáp ứng và giúp ta hiểu thêm về Tà Y hầu mau chóng có lại bản lãnh thượng thừa, sẽ có cách giúp lão bắt Lưu Vạn Thế phải đền tội.

Lão nhân chậm chậm đứng lên:

- Người dám quả quyết y đạo có hai đường lối là Chánh và Tà, phải chăng vì đã nghe y thuật của lão phu từng có một đại thuật diệu thủ gọi là Kích Phát Chân Nguyên Hồi Thiên Thuật? Và cũng như Lưu Vạn Thế người muốn lão phu dùng y thuật đó giúp người mau chóng đạt bản lãnh chân nguyên thượng thừa?

- Không ta chưa từng biết về diệu thủ đại thuật này. Nhưng nếu lão thừa nhận là có thì càng chứng tỏ mọi liên tưởng và nhận định của ta về điều giống nhau giữa y đạo và vô đạo càng thêm chuẩn xác. Vậy Kích Phát Chân Nguyên Hồi Thiên Thuật là thế nào?

- Lưu Vạn Thế từng xui lão phu cùng nhau trở thành phi tặc. Đấy chính là phương cách duy nhất để thực hiện Kích Phát Chân Nguyên Hồi Thiên Thuật?

- Bắt giữ nữ nhân, cưỡng phục họ để đoạt khí nguyên âm ư? Điều này...

- Sao người tỏ ra hốt hoảng, như không cảm thấy cao hứng nếu phải buộc tiến hành những thủ đoạn đó để thực hiện Kích Phát Chân Nguyên Hồi Thiên Thuật, hầu sớm đạt bản lãnh thượng thừa ư? Chỉ vì ngại sẽ mang tiếng là một phi tặc một ác ma?

- Không. Ta không thể và kỳ thực là chẳng cần. Vì theo chủ ý của ta, Tà Y của lão sẽ hữu dụng cho ta về một phương diện hoàn toàn khác.

- Điều đó tuy lão chưa rõ hư thực rồi sẽ ra sao, liệu có đúng như những nhận định xuất phát từ một kẻ đích thực thông tuệ là người hay không, nhưng lão phu chẳng thể chẳng nói thêm một điều.

- Điều gì? Vì nếu lão cố thuyết phục ta phải tiến hành thủ đoạn đồi bại là cưỡng phục thật nhiều nữ nhân vô tội e chỉ phí công vô ích.

- Người yên tâm. Vì lão phu dù muốn xúi giục người cũng vô dụng. Bởi khác với Lưu Vạn Thế lão phu tin chắc người chưa nhìn thấy chứ đừng nói là từng thủ đắc tâm pháp Cửu Âm mà kinh văn khẩu quyết chỉ được lưu giữ bằng cách bí ẩn ở giữa một mảnh da thú đã do Sử Linh Yến tình cờ phát hiện và lọt đến tay Lưu Vạn Thế. Và đã không có kinh văn Cửu Âm Chân Nguyên, người cũng không đạt

điều gì cho dù vận dụng Hồi Thiên Thuật, cưỡng bức nữ nhân, dùng khí Nguyên Âm của họ để tự Kích Phát Chân Nguyên của người.

- Lão lầm rồi. Mảnh da thú ấy hiện đang do ta cất giữ. Và ta đã phát hiện chỉ có thể dùng máu huyết của người, thấm ướt mảnh da, mới khiến kinh văn Cửu Âm Chân Nguyên hiện lên.

- Người đã đắc thủ mảnh da? Từ khi nào và ở đâu?

- Lão có nhớ lần ta và Đoàn Bá Nguyên quyết tâm khai quật ngôi thạch mộ, thật sự chỉ là nơi táng thân của Sử Linh Yển phu nhân.

- Mảnh da thú được ẩn giấu ngay bên trong thi thể của Sử Linh Yển ? Điều này không thể có. Vì tận mắt lão phu mục kích Lưu Vạn Thế đã tự tay soát xét và không hề phát hiện Sử Linh Yển cất giấu vật gì.

- Ở quanh đó có rất nhiều thạch động. Và chẳng phải lão phu đã từng chui ẩn vào một trong những chỗ như thế sao? Vậy khi ta và Đoàn Bá Nhiên tìm thấy hai mẫu đoản kiếm bị gãy, ở một trong hai mẫu có lưu tự, bảo ta phải báo thù, ta lập tức hiệu Sử phu nhân ám chỉ điều gì khi đề cập đến hai chữ Nguyên Âm Tà Công. Thế là ta đã chỉ không mất đến nửa canh giờ thì đã tìm thấy chỗ Sử phu nhân vùi dấu mảnh da thú, nguyên ủy là vật tự ta đã phát hiện ở ngay gian tử đường Lưu gia, tại Bách Thảo Trang trước kia.

- Hóa ra người đã từng một lần nhìn thấy nên biết rõ vật phải tìm là một mảnh da thú trông như thế nào.

- Lão có ý luyến tiếc? Có phải đã nhiều lần phí công tìm nhưng không sao phát hiện, do chưa biết hình thù mảnh da thú trông như thế nào?

- Phần số. Tất cả đều do phần của lão phu kém may.

- Nghĩa là từ lâu lão cũng không thật sự thân thiện lắm với Lưu Vạn Thế?

- Ai bảo y tuy cùng lão phu đồng mưu từ lâu nhưng riêng kinh văn Cửu Âm Chân Nguyên vẫn mãi độc chiếm, không chỉ điểm cho bất luận ai trong bọn lão phu.

- Bọn có nhiều nhân vật cùng đồng mưu với Lưu Vạn Thế thật sao?

- Tuy không nhiều nhưng cũng chẳng ít. Dù vậy, người đừng phí công dò hỏi lão phu để mong biết bọn họ gồm những ai. Vì chỉ khi thật sự cần bọn lão phu mới hội diện cùng nhau, theo sự bố trí sắp đặt sẵn của Lưu Vạn Thế. Và dĩ nhiên tất cả đều che kín chân diện. Có lên tiếng cũng phải làm cho giọng khác đi. Tóm lại, có lẽ ngoài một mình Lưu Vạn Thế sẽ chẳng ai biết rõ đấy là những ai.



- Điều này càng chứng tỏ Lưu Vạn Thế không hề chịu sự sai khiến của bất luận ai. Hừ, Đoàn Bá Nhiên tuy được ta đặt nhiều kỳ vọng nhưng chưa gì ở nhận định lần đầu này đã tỏ ra có sự lầm lẫn.

- Hắn đâu thể thông tuệ bằng người. Cho đến gần đây, kể từ khi lộ diện giang hồ, hắn luôn học theo cách xử sự của người, nào là tự xưng Ngân Giao công tử, giống như Nhu Kiếm công tử đã do người tự xưng, nào là tuyên cáo sẽ luôn có những lời bất khả ngộ. Chỉ tiếc, kể về bản lĩnh lẫn tư chất thông tuệ, hắn vẫn luôn kém người một đầu.

- Lão có ý gì khi bắt đầu có những lời tán dương ta? Định trông chờ ta chỉ điểm lão kinh văn Cửu Âm ư? Hay muốn lên đánh cắp mảnh da thú? Nếu vậy, tốt nhất lão hãy bỏ ngay mọi ý định tương tự. Vì một là mảnh da thú đã bị ta tự tay hủy bỏ. Và hai là theo kinh văn Cửu Âm, lão dù muốn luyện theo cung cách nào thì điều tiên quyết vẫn phải chấp nhận tự phế bỏ toàn bộ võ công đã luyện. Đây là điều tự ta đã thực hiện. Khác với Lưu Vạn Thế vì không dám tiến hành nên đành nhờ lão chỉ điểm để tự vận Hồi Thiên Thuật hầu kích phát chân nguyên bản thân, phần lão, có dám chăng?

- Người nói toàn sự thật đấy chứ?

- Đừng quên ta là nhân vật vẫn luôn có những lời bất khả ngộ.

- Nếu vậy, quả thật sẽ chẳng một ai đủ dũng lược tự hủy bỏ toàn bộ chân nguyên đã luyện. Ngoại trừ người chỉ vì đã lâm vào tình cảnh bất khả kháng.

- Không sai. Ta vì bất khả kháng mới tiến hành. Nhưng ta hơn lão ở chỗ vẫn cứ biết chắc bản thân rồi sẽ có trở lại thân thủ thuở nào.

- Nhưng người vẫn cần lão phụ?

- Đúng. Ta cần Tà Y của lão. Và đổi lại, lão cần ta nếu muốn Lưu Vạn Thế rồi sẽ có ngày phải đền tội. Đúng chẳng?

- Người khá lắm, đã thuyết phục được lão phụ, rằng đây sẽ là một thỏa ước khiến song phương cùng có lợi. Nhưng lão phụ sẽ chỉ tận tâm giúp người nếu được lời người hứa sẽ không bao giờ trở mặt, tự tay hạ thủ lão phụ?

- Ta chỉ hứa nếu được lão cho biết thêm về một điều. Đây là thân thế lai lịch thật của Tư Mã Thuyên.

- Tiểu liễu đầu đó ư? Ắ chỉ là một cô nhi, tình cờ được lão phụ nhìn thấy và nảy ý cứu mang để mong lợi dụng sau này.

- Lão muốn lợi dụng điều gì?

- Đừng hỏi gì thêm nữa một khi người đã được thỏa mãn về thân thể lai lịch thật của ả. Hoặc giả người muốn nuốt lời?

- Tốt lắm. Ta không nên hỏi thêm gì thật, ngoại trừ...

- Lại điều gì nữa đây?

- Trời cũng sắp sáng. Lão đi được chưa?

- Đây là điều cuối cùng người muốn hỏi?

- Không sai.

- Vậy thì nghe đây. Lão phu dĩ nhiên đã đến lúc phải đi, nhưng sẽ chỉ đi một mình mà thôi. Còn người, hãy tạm hài lòng với địa thế nơi này, thật hợp để lão phu đào cho người một mộ huyết tương xứng. Ha! Ha!

Đang cười, lão nhân vùng nhảy đứng lên. Nhưng bất đồ lão từ từ khuỵu xuống và chấp chới kêu:

- Người cũng biết dụng độc?

Phong Gia Liêm từ từ đứng lên:

- Lão có nghe đến câu: Gậy ông đập lưng ông? Và để đối phó lão, ta nhân lúc đưa lão đi thoát biển lửa. Đã kịp tống xuất toàn bộ Độc Khí Vô Hình Chi Độc vào lão. Chỉ cần lão trở mặt, tùy tiện vận dụng chân lực, hậu quả tự khắc sẽ đến với lão. Và thật tiếc, toàn bộ giải dược lão mang theo bên người đều bị thiêu cháy, cũng như bộ y phục khi đó lão mặc. Thế nên, lão hãy ngoan ngoãn thuận phục và đáp ứng ta, đổi lại, ta sẽ chỉ điểm lão khẩu quyết của tâm pháp Hỏa Thần Giáo Hầu lão theo đó, mỗi ngày một ít, dùng lửa tam muội bản thân, qua tâm pháp bốn giáo Hỏa Thần, từ từ hóa giải Độc Khí Vô Hình Chi Độc. Thế nào?

Quý Y Tư Mã Bằng không thể không thuận phục:

- Người tuy chẳng còn võ công nhưng vẫn có cách chế phục lão phu. Quả là điều lão phu chẳng thể chẳng tâm phục khẩu phục.

- Cũng tại lão luôn có tâm địa độc ác, ta không thể không liệu cách đề phòng. Đi nào.

Cả hai lại uể oải và nặng nề bước.

- o O o -

- Tam muội có cảm nhận chúng ta đang bị người ngấm ngấm bám theo?

Tư Mã Thuyên hoang mang dừng lại và gương mặt lên nhìn khắp xung quanh.

- Phải chi trời hãy còn tối, khả dĩ muội còn có thể tin vào cảm nhận của nhị ca. Đằng này...

Đột ngột nàng dừng lời, đồng thời hai mắt cũng chú mục nhìn vào quãng đường phía trước.

Phát hiện thái độ đó của Tư Mã Thuyên, Đoàn Bá Nhiên lập tức thở hắt ra và bảo:

- Nghĩa là điều ngu ca nghi ngờ cũng vừa được tam muội gián tiếp thừa nhận. Địa thế phía trước quả thật rất thuận lợi nếu như địch nhân đúng là cố tình chờ chúng ta đi đến điểm này mới dùng phục binh vây hãm, bất luận trời còn tối hay đã sáng.

Tư Mã Thuyên cười lạt, nhân đó cũng rút thanh Ngân Giao Kiếm cầm trên tay.

- Nhất định chỉ là lão Cửu Chỉ với bọn bang đồ Hải Lưu Bang làm phục binh. Còn nếu là Lưu Vạn Thế, ắt hẳn không cần dùng đến những thủ đoạn này. Cố nhân sắp có dịp tái hội, muội rất nôn nóng muốn biết bản lãnh hiện nay đã cao minh thêm mấy phần.

Lập tức từ phía trước, chính là vị trí vừa được Đoàn Bá Nhiên nhận định là một địa thế thuận lợi, những nhân vật được chọn sẵn để mai phục liền kéo ùa nhau xuất đầu lộ diện. Và trong đó quả thật cũng có Cửu Chỉ Lão Tà, nhân vật chỉ còn chín ngón tay, vừa xuất hiện vừa cười ngạo nghễ:

- Bọn người chỉ ngại một mình Lưu Vạn Thế thôi sao? Nhưng tiếc thay lần này theo thượng lệnh của bang chủ, tử kỳ của bọn người kể như được ấn định nếu như không ngoan ngoãn hứa lời mãi mãi thuận phục bốn bang. Huống hồ, hãy để mắt nhìn xung quanh và hãy tự hỏi, vì sao bốn bang phải chờ đến lúc này mới xuất hiện cùng bọn người tương hội, thay vì đã ra tay trên quãng đường vẫn ngấm ngấm đuổi bám theo và không hề để bọn người phát hiện? Ha ha...

Đoàn Bá Nhiên giật mình và không thể không lên tiếng hỏi Tư Mã Thuyên sau khi đã lấy mắt nhìn xung quanh theo lời Cửu Chỉ Lão Tà vừa bảo với thái độ thật đặc ý:

- Bọn Hải Lưu Bang xuất hiện cùng Cửu Chỉ Lão Tà tuy chưa đến mười nhân vật nhưng ai nấy đều có lưỡng quyền nhô cao, dấu hiệu cho thấy họ đều là nội gia cao thủ. Tam muội có nhận ra họ và so sánh xem thực lực song phương hiện như thế nào.

Tư Mã Thuyên cũng không thể che giấu sắc mặt lo lắng khi đã nhận ra khoảng mười cao thủ Hải Lưu Bang ấy ngay khi xuất hiện đã hình thành ngay tình huống vây hãm tứ phía:

- Những cao thủ này đều có thân phận cũng như xuất xứ thần bí và đều được Hải Lưu Bang dùng lễ vật cung thỉnh giống như muội trước kia. Thế nên, để minh bạch rõ thực lực của song phương, theo muội, ắt hẳn chỉ còn mỗi cách là cứ tận lực giao thủ khắc rõ.

Cửu Chỉ Lão Tà lại cười:

- Bọn người không nhận ra họ? Điều ấy cũng dễ hiểu thôi, một khi niên kỷ của bọn người còn quá trẻ và ắt hẳn vẫn chưa được sinh hạ trên đời lúc họ xuất hiện và chỉ suýt nữa là mất mạng khi diễn ra những biến sự ba mươi năm trước. Lão phu đã nói quá rõ như thế, hy vọng bọn người đủ thông tuệ để đoán biết họ là ai và có quyết định, hoặc thuận phục, hoặc nạp mạng cho lão phu. Ha...ha...

Đoàn Bá Nhiên thừa đủ thông tuệ để hiểu lời của Cửu Chỉ Lão Tà ám chỉ điều gì:

- Hỏa Thần Giáo? Họ đều là giáo đồ Hỏa Thần Giáo đã may mắn thoát chết ba mươi năm trước? Không lẽ kể cả bang chủ Hải Lưu Bang cũng là nhân vật Hỏa Thần Giáo tương tự?

Một trong những nhân vật có xuất thân thần bí như lời Tư Mã Thuyên vừa bảo, chợt cất giọng lạnh lùng lên tiếng:

- Không sai, tất cả bọn ta đều chung một tôn chỉ lập trường, vì Hỏa Thần Giáo quyết tận diệt những kẻ tự xưng là danh môn chính phái. Và cũng vì thế, bất luận bang chủ Hải Lưu Bang có những dụng tâm gì khác, bọn ta vẫn thuận tình tận lực liên minh cho đến kỳ đạt mục tiêu mới thôi.

Tư Mã Thuyên cau mày, đột nhiên chuyển qua nhìn và cố ý hỏi nhân vật vừa lên tiếng:

- Lời của tôn giá như hàm thêm hai ẩn ý nữa? Thứ nhất bang chủ Hải Lưu Bang không thật sự có liên quan đến quý giáo Hỏa Thần? Và thứ hai, Cửu Chỉ Lão Tà hóa ra cũng có chung xuất thân Hỏa thần như tôn giá? Đúng không?



Nhân vật đó nghi ngại:

- Người hỏi như thế là có dụng ý gì?

Cửu Chỉ Lão Tà chợt lên tiếng:

- Dụng ý của ả ắt chỉ muốn kéo dài thêm thời gian mà thôi. Và nếu vậy, lão phu khuyên Tư Mã Thuyên người chớ uổng công vô ích. Vì đã đến lúc bọn người nên có quyết định và phải đáp rõ đúng theo những gì lão phu vừa đề xuất.

Đoàn Bá Nhiên cười nhạt:

- Bốn công tử vốn dĩ có xuất thân lai lịch từ phái Côn Luân, hiển nhiên luôn là tử đối đầu cùng Hỏa Thần Giáo. Theo lão, Đoàn mỗ nên đáp thế nào đây?

Cửu Chỉ Lão Tà khinh khỉnh nhún vai và xua tay:

- Bốn bang đã bắt đầu phát động những cuộc chiến nhằm vào thất đại phái, đương nhiên trong đó có Côn Luân Phái cũng không ngoại lệ. Do vậy, tình thế đã đến lúc buộc người phải chọn một trong hai, nếu thuận phục bốn bang thì phái Côn Luân tạm kể được bảo toàn. Còn như chính bản thân người bất phục, không chỉ ngay hôm nay người phải chết, mà đến cả Côn Luân phái e cũng thế tránh đại họa.

Đoàn Bá Nhiên động tâm:

- Quý bang xem trọng Đoàn mỗ đến thế sao? Vì nguyên nhân nào vậy?

Cửu Chỉ Lão Tà cười đắc thắng:

- Không tri kỷ tri bỉ thì sao bách chiến bách thắng? Thế nên từ lâu bốn bang đã biết, nếu Điểm Thương phái đang có một nhân vật đáng mặt anh hào là Trầm Hoạch, phái Không Động lại có một Liễu Hoàng Kim, thì ở phái Côn Luân chỉ có mỗi một Đoàn Bá Nhiên người là đáng kể. Do vậy, nên có thể thu phục được người, bốn bang kể như đã định xong Côn Luân phái. Người rõ rồi chứ? Ha...Ha...

Đoàn Bá Nhiên gật đầu thán phục:

- Nhưng không thể ngẫu nhiên quý bang chọn biện pháp thu phục này, thay vì phải tận diệt toàn bộ các võ phái, hầu giúp Hỏa Thần Giáo phục hận. Vậy đâu là nguyên nhân thầm kín, khiến quý bang không những không thể nói ra, trái lại chỉ dám ngấm ngầm chọn biện pháp này?

Cửu Chỉ Lão Tà biến sắc:

- Người chớ nhiều lời, trái lại chỉ cần biết trước mỗi lúc hành sự bốn bang đều cân nhắc kỹ lợi hại. Nào, nói mau, người có ý định thế nào?

Đoàn Bá Nhiên bật cười:

- Tuy lão không nói thì Đoàn mỗ đây cũng thừa biết. Phải chăng vì quý bang hiện đang cảm thấy đã không còn sai khiến Lưu Vạn Thế được nữa, nhất là về thuật dụng độc, Lưu Vạn Thế đã đạt hết chân truyền Tư Mã Bằng, Quỷ Y Tiên Sinh? Thế nên ý định thu phục của quý bang thoát tiên là mong nhờ Tư Mã Thuyên cô nương hiệp lực, để đối phó với thuật dụng độc của Lưu Vạn Thế, sau nữa là toan lợi dụng thế lực các phái, giúp quý bang loại bỏ Lưu Vạn Thế chính là vật cản ngăn thật sự lợi hại, để khi hoàn tất sẽ lại trở mặt, tiếp tục đối phó và tận diệt các võ phái? Nếu đúng như vậy thì đây là câu trả lời của bốn công tử. Hãy cùng bốn công tử động thủ nếu muốn. Xem chiêu. Ha...Ha...

Và xuất kỳ bất ý, Đoàn Bá Nhiên lao tới, động thủ cùng Cửu Chỉ Lão Tà.

“Ào!”

Cửu Chỉ Lão Tà động nộ, cũng lập tức xuất thủ:

- Rượu mời không uống, chính ngươi vì muốn uống rượu phạt thì chẳng nên trách lão phu độc ác. Đỡ!

“Vù!”

Chính thái độ của Đoàn Bá Nhiên trở thành nguyên nhân khiến những cao thủ Hải Lưu Bang đứng cạnh đó cũng xuất lực động thủ. Và trong đó, có ít nhất là ba nhân vật hầu như đồng loạt nhảy xổ vào Tư Mã Thuyên:

- Nhị tiểu thư xin đừng trách bọn ta tuyệt tình trở mặt. Trái lại, xin hãy lựa chọn ngay thái độ, hoặc giúp bọn ta đối phó với thuật dụng độc của Lưu Vạn Thế đừng như lời tiểu tử kia vừa đoán, hoặc sinh mạng của nhị tiểu thư phen này đành kết thúc. Hãy đỡ chiêu.

“Ào!”

“Vù!”

Tư Mã Thuyên thay vì xuất lực giao chiêu thì thật lạ chỉ lo lẩn tránh từng chiêu từng thức của bọn đối phương những ba nhân vật cao thủ cùng hợp lực.

Trong khi đó, đa phần những cao thủ còn lại đều tiếp tay Cửu Chỉ Lão Tà, vây hãm và quyết kết liễu sinh mạng Đoàn Bá Nhiên. Dù vậy, Đoàn Bá Nhiên vẫn bất chợt lên tiếng, như thể đã nhìn thấy Tư Mã Thuyên có hành động gì. Đoàn Bá Nhiên hô hoán:

- Tam muội sao chưa ra tay? Đừng quên đối phương đông nhân số hơn thập bội. Tam muội càng chần chừ càng thêm bất lợi sau này. Hãy mau động thủ đi.

Tư Mã Thuyên đành chép miệng và lần đầu tung kiếm chiêu đối phó, nhưng dù vậy vẫn lên tiếng bày tỏ ý định cùng Đoàn Bá Nhiên:

- Nếu nhị ca dừng vội ra tay, ắt muội đã có cơ hội cho họ biết ít nhiều về xuất thân lai lịch thật của Phong Gia Liêm đại ca. Vì muội mơ hồ có cảm nhận rằng chỉ cần họ hiểu rõ nguyên ủy về cái chết của giáo chủ họ, những hai đời, ắt họ sẽ thay đổi thái độ, nhất định không để Hải Lưu Bang lợi dụng nữa. Tiếc thay, cơ hội ấy đã không còn ngay khi nhị ca chọn đây là câu đáp lời của chúng ta. Đồ kiếm!

“Ào”

“Bung! Bung!”

Những tiếng chạm kinh cơ hồ xuất phát từ hai trận chiến cùng lúc. Và khi đó, lại có tiếng Cửu Chỉ Lão Tà cười ngạo nghễ:

- Quả nhiên tiểu tử ngươi càng lúc càng xứng đáng là cao thủ đệ nhất của phái Côn Luân lúc này. Và ngươi sẽ chết uống khi quyết định chọn thái độ cùng bốn bang đối đầu. Hãy xem công phu Hải Lưu Bang Vạn Thạch Công của lão phu. Ha...Ha...

Đoàn Bá Nhiên cũng gầm vang:

- Lão cũng nếm thử cho biết sở học của Nhị Anh Sơn – Thủy lợi hại như thế nào. Đồ!

“Ào!”

“Vù!”

Cũng lúc này Tư Mã Thuyên đột ngột thi triển một chiêu kiếm vô cùng huyền hoặc, dù không thật sự tỏ lộ sát khí thì vẫn là một chiêu ẩn tàng nhiều biến hóa lợi hại.

- Đồ kiếm!

“Vèo!”

Ba nhân vật đối phương của nàng vô cùng hoang mang và kinh tâm kêu vang:

- Hảo kiếm pháp. Nhưng sao kiếm chưa đến người đã dừng và biến đổi ngay?

- Đề phòng ả dùng thủ đoạn trá ngụy, có thể sẽ phóng độc đối phó chúng ta.
- Hãy mau ngậm sẵn giải dược. Và tốt nhất đừng để ả có cơ hội thi độc.

Đánh!

“Vù!”

“Ào!”

Nhưng Tư Mã Thuyên kể từ lúc ấy vẫn thủy chung thi triển mỗi một thức kiếm đó. Và thay vì phóng độc như họ lo sợ, nàng cứ tìm cách lên tiếng mỗi khi có cơ hội:

- Tiểu nữ và chư vị đã từng biết nhau vì đều là những nhân vật được Hải Lưu Bang dùng lễ vật cung thỉnh. Vậy nếu có tin chẳng nếu tiểu nữ bảo chúng ta vẫn có thể thu xếp ổn thỏa mà chẳng cần giao đấu, làm mất thêm hòa khí hoặc gây những ngộ nhận không cần thiết? Đây là tiểu nữ đã có những thông tin, nhất định sẽ khiến chư vị quan tâm, nhất là về một nhân vật đã từng được tiếp nhận điều chư vị gọi là Hỏa Mệnh Di Tông.

- Những đối phương của nàng thoáng khựng lại. Tương tự, có lẽ cũng xảy ra như thế đối với các cao thủ Hải Lưu Bang đang hiệp lực cùng Cửu Chỉ Lão Tà vây hãm Đoàn Bá Nhiên. Vì chính lúc này đột ngột có tiếng Đoàn Bá Nhiên quát cực lớn:

- Mau nạp mạng. Vì đã là Hỏa Thần Giáo đều phải chết. Đỡ!

“Ầm!”

Lập tức có một tiếng gào thật thảm vang lên làm rung động lòng người:

- Tuyệt Công Phi Long Trảo của Côn Luân đại phái! A...a...

Tiếp nổi lên là tiếng Đoàn Bá Nhiên cười lồng lộng, thập phần đắc ý:

- Quý bang còn muốn nữa chẳng thái độ toan tận diệt các võ phái? Hãy tiếp chiêu. Ha...Ha...

“Vù!”

Cửu Chỉ Lão Tà bật gầm vang dội:

- Tiểu tử thật chẳng biết tự lượng sức. Đã vậy hãy xem Tử Dương Kiếm của lão phu. Đỡ!

“Ầm!!”

“Bùng Bùng Bùng...”

Đã có một người vong mạng khắp cục trường tràn ngập tử khí, và những đối thủ của Tư Mã Thuyền sát khí xung thiên, tận lực phát chiêu, hung hăng xông lên tấn công nàng.

- Vì Hỏa Thần Giáo quyết tận diệt tất cả!

- Đánh!!

- Tiểu nha đầu nạp mạng!

“Ào!”

“Vù!”

Tư Mã Thuyền nhất thời bối rối, đến như chiêu dị kiếm huyền hoặc của nàng cũng vì thế mất hết mọi sự biến ảo cần thiết. Để duy trì cục diện, nàng dốc hết sức, sử dụng Ngân Giao kiếm của Đoàn Bá Nhiên tặng và tận lực thi triển kiếm pháp Hải Táng là tuyệt kỹ của sư phụ nàng là Hải Anh tiên tử.

- Xin hãy nghe tiểu nữ nói một lời. Đại ca tiểu nữ, Nhu Kiếm công tử Phong Gia Liêm đích thực là hậu nhân giáo chủ quý giáo. Dấu hiệu Hỏa Mệnh Duy Tông là chứng cứ rất xác thực. Xin đừng lầm kẻ ác nhân, những kẻ từng khiến hai đời giáo chủ quý giáo phải thảm tử. Hãy mau dừng tay!...Chư vị không muốn tỏ tường hư thực sao? Hoặc giả, tiểu nữ đã phí lời vô ích... Đỡ!...

“Bùng! Bùng!”

“Ầm! Choang!...”

Và cục diện càng tăng thêm quyết liệt khi một lần nữa lại đột ngột vang lên tiếng của Đoàn Bá Nhiên gầm thình nộ:

- Tam muội của ta đã nói tất cả những gì cần thiết, chư vị vẫn chẳng chịu dừng, vậy đừng trách ta thi triển độc thủ. Hãy đỡ!

“Ầm!!”

Và một tiếng gào thê thảm thứ hai lập tức vang lên:

“A...a...”

Cửu Chỉ Lão Tà mỗi lúc thêm cuồng nộ:

- Không diệt được người bốn bang e chẳng còn cơ hội độc bá quần hùng. Xem kiếm!

“Ào!”

Đoàn Bá Nhiên lần đầu phải bật lên tiếng kêu hốt hoảng:



- Kiếm pháp thật lợi hại. Không khéo đây mới chính là sở trường đích thực nhưng bấy lâu nay lão đã cố che giấu. Hãy đỡ!

“Vù!”

Cửu Chỉ Lão Tà bật quăng mình lên cao:

- Tuyệt Công Phi Long Trảo của người e chưa đủ bản lĩnh hạ thủ lão phu. Mau nạp mạng!

“Ào!”

Từ bên này nhìn qua Tư Mã Thuyên cũng cảm thấy kinh hoảng và thập phần lo lắng cho Đoàn Bá Nhiên. Vì thế, nàng xuất kỳ bất ý vừa bật người lao qua vừa tìm cách ném trả thanh Ngân Giao Kiếm cho Đoàn Bá Nhiên:

- Chỉ có bảo kiếm mới mong đối phó nổi báu kiếm Tử Dương của lão. Nhị ca mau nhận lại kiếm Ngân Giao.

“Vèo!”

Nhưng nàng vừa ném kiếm đi, ba nhân vật đối thủ của nàng như tìm được cơ hội xông ập vào nàng:

- Tiểu nha đầu muốn chết!!

- Hãy mau nạp mạng!!

- Giết!!

“Ào!”

“Vù!”

Tư Mã Thuyên hốt hoảng bắt đồ khoa loạn hai tay:

- Đừng miễn cưỡng tiểu nữ phải dùng độc. Hãy đỡ!

Cũng lúc này, từ phía xa xa chợt có thanh âm của Hải Anh Tiên Tử giận dữ vang lên:

- Thuyên nhi sao lại tùy tiện vận dụng độc môn? Đã quên những gì đã hứa với sư phụ rồi sao? Nhưng cũng đừng quá lo lắng, sư phụ cùng Nhị Anh Sơn – Thủy sẽ đến ngay.

Tư Mã Thuyên sợ hãi vội lên tiếng biện bạch ngay:

- Sư phụ xin chớ ngộ nhận. Đồ nhi chỉ giả vờ để dọa họ mà thôi, nào có dám tùy tiện vi phạm điều đã hứa cùng sư phụ.

Cục diện lập tức có biến chuyển và mọi việc đều được diễn khai thật nhanh kể từ khi Tư Mã Thuyền vô tình bộc lộ ý dọa dẫm của nàng.

Đầu tiên là ba nhân vật đối phương cùng thịnh nộ lao ập vào nàng:

- Bọn chúng sắp có thêm viện thủ. Hãy kết thúc càng nhanh càng tốt.

- Mau nạp mạng!

- Người phải chết!!

“Ào!”

“Vù!”

Tư Mã Thuyền bắn loạn, nhất là khi chẳng còn khí giới, đành tận lực xuất chiêu mong chi trì và kéo dài cục diện chờ sư phụ và Nhị Anh Sơn – Thủy kịp đến:

- Sư phụ hãy mau đến ngay! Đỡ! Đỡ!

“Ầm!” “Bùng! Bùng”

Sau loạt chấn kinh, vì vẫn vô sự nên Tư Mã Thuyền dù ngỡ ngàng thì cuối cùng cũng nhận ra là đã nhờ Đoàn Bá Nhiên xông qua kịp lúc để ứng cứu. Nàng thật sự cảm kích:

- Đa tạ nhị ca đã kịp giải nguy. Muội...

Chợt Đoàn Bá Nhiên biến sắc và gầm vang:

- Tam muội mau thoát. Bọn Hỏa Thần Giáo muốn chết! Đỡ!

Và Đoàn Bá Nhiên xuất thủ tung kiếm chiêu, cũng là lúc Tư Mã Thuyền hoảng hồn, chỉ biết vội nhảy tránh qua một bên thật nhanh

“Vù!”

“Ầm!”

Bất đồ có một ánh kiếm chớp nhanh và chiếu xạ ngay vào phương vị Tư Mã Thuyền vừa trở đến, kèm theo là chuỗi cười độc ác của Cửu Chỉ Lão Tà vang lên lộng lộng cơ hồ ngay ở bên cạnh:

- Đừng oán trách lão phu. Ha...Ha...

“Viu!”

Nàng kinh hoàng và chực phản ứng. Nhưng đã quá muộn do nhận ra bấu kiếm Tử Dương đã cận kề thân nàng. Và điều này khiến nàng uất hận, lập tức trừng to hai mắt, đồng thời nàng cũng nghiêng răng bật ra tiếng rít tột cùng giận dữ:

- Lão thật độc ác. Ta sẽ liễu chết cùng lão!

Tả thủ nàng bật thoát thật nhanh, vấy xạ vào bộ mặt đang cười của Cửu Chỉ Lão Tà một màn sa vụ mờ mờ.

“Rào!”

Vừa lúc đó chợt xuất hiện một bóng nhân ảnh kỳ ảo, xen vào giữa nàng và thoát một chiêu kiếm, đỡ thẳng vào thanh báu kiếm Tử Dương của Cửu Chỉ Lão Tà kỳ thực đang cuộn ập và Tư Mã Thuyên.

“Ầm!” “Choang!”

Và keng một tiếng đã có một thanh kiếm bị đoạn gãy, kèm theo là tiếng gào thất thanh được thoát ra từ miệng Cửu Chỉ Lão Tà:

“A...a...”

Tư Mã Thuyên chưa kịp hoàn hồn thì có cảm nhận bị một bàn tay người chộp vào và lôi qua một bên thật nhanh. Nàng toan vùng vẫy để giật tay về, nào ngờ nghe thanh âm của Đoàn Bá Nhiên, vang lên kịp lúc trấn an nàng:

- Là ngu ca, tam muội không sao chứ?

Nàng nhận ra một lần nữa đã nhờ Đoàn Bá Nhiên cứu mạng nên vội lên tiếng đáp tạ:

- Có phải thanh Ngân Giao Kiếm của nhị ca vừa bị chấn gãy? Vậy là vì muội nên nhị ca...

Nhưng nàng tự ngưng lời, do phát giác thanh Ngân Giao Kiếm trên tay Đoàn Bá Nhiên không những vẫn còn nguyên vẹn mà lúc này còn được Đoàn Bá Nhiên vận dụng, thi triển một chiêu kiếm thật nhanh và thật lợi hại:

- Lão toan tẩu thoát mà được sao? Đỡ!

“Ào!”

Tư Mã Thuyên nhớ lại thực trạng, vội nhìn theo phương hướng đang được Đoàn Bá Nhiên phát kiếm chiêu. Và nàng không chỉ thấy Cửu Chỉ Lão Tà đang hối hả đào tẩu mà quanh nàng những cao thủ Hải Lưu Bang cũng lũ lượt hành động tương tự.

Vừa lúc đó, nếu ở xa xa bắt đầu có ba chấm đen nhanh chóng phi thân lao đến, thì ở sát cạnh chân nàng là một đoạn mũi kiếm dĩ nhiên là phần bị chấn gãy từ một thanh kiếm vốn nguyên vẹn trước khi vì ứng cứu cho nàng nên sau đó cam

chịu bị bấu kiếm Tử Dương của Cửu Chỉ Lão Tà đoạn lìa. Nàng thần thờ và hoang mang nhặt nửa thanh kiếm ấy lên.

Hải Anh Tiên Tử xuất hiện cạnh nàng:

- Sư phụ có đến quá muộn? Bọn chúng đã đào tẩu? Còn đây là kiếm của nhân vật nào?

Sơn Anh Tiên Tử và Thủy Anh Tiên Tử cũng đến, hiện thân ở hai bên Đoàn Bá Nhiên:

- Đồ nhi quả không làm lệnh tôn thất vọng. Công phu Phi Long Tuyệt Trảo Công đã luyện đủ hỏa hầu. Khá lắm, vì đã đến lúc Côn Luân phái cần đến đồ nhi.

Đoàn Bá Nhiên lễ độ cúi đầu:

- Đệ tử vẫn cần khổ luyện nhiều. Xin tham kiến và vấn an Hải Anh bá bá. Vậy mà tiểu diệt phải là một trong tam vị tiên bối kịp xuất hiện, đành hy sinh một thanh kiếm để cứu nguy cho Tư Mã Thuyên tam muội?

Hải Anh Tiên Tử cau mặt lắc đầu:

- Bọn ta chỉ mới tìm đến, một điều thật không dễ nếu như chẳng tình cờ nghe tin ngay đêm qua ở Bách Thảo Trang đột nhiên phát sinh biến cố. Nhưng người, à không, Đoàn Bá Nhiên tiểu thế diệt vì sao có cách gọi tệt đồ Thuyên nhi là tam muội?

Tư Mã Thuyên động tâm:

- Sư phụ chủ ý tìm đệ tử? Hóa ra đây không phải là hội ngộ ngẫu nhiên?

Lời của Tư Mã Thuyên cũng khiến Đoàn Bá Nhiên quan tâm:

- Để tiếp lời tam muội, đệ tử cũng có điều cần hỏi. Vì sao chư vị tiên bối thoát xuất hiện hầu như chẳng có ý định đuổi theo đối phương? Và đã xảy ra điều gì khiến nhị vị sư phụ vừa bảo đã đến lúc Côn Luân phái cần đến đệ tử?

Hải Anh Tiên Tử thở dài và không hề ngần ngại khi tùy tiện lên tiếng đáp lại những nghi vấn do Đoàn Bá Nhiên vừa nêu:

- Đại họa đã bùng nổ khắp võ lâm, và để đối phó không phải là điều một sớm một chiều. Thế nên việc tiên quyết là quần hào khắp võ lâm cần có sự liên thủ, khi chỉ định xong kế sách trừ ma thì không lo gì các cơ hội truy tìm và tận diệt chẳng còn nữa. Huống hồ ở Côn Luân phái đã xảy ra biến cố...

Tư Mã Thuyên giật mình, thế là chẳng đợi Hải Anh Tiên Tử nói dứt lời đã buột miệng kêu lên:

- Chính Cửu Chỉ Lão Tà vừa bộc lộ, Hải Lưu Bang sẽ sớm cùng các võ phái đối đầu. Nhưng không lẽ điều đó đã xảy ra và Côn Luân phái đã là đối tượng đầu tiên?

Đoàn Bá Nhiên lần thứ hai liên tiếp lên tiếng phụ họa theo lời Tư Mã Thuyền:

- Trụ sở của tệt phái Côn Luân là ở xa nhất so với các võ phái còn lại. Không lẽ chính vì nguyên cớ này thoát tiên Hải Lưu Bang đã nhắm chọn phái Côn Luân hạ thủ trước?

Sơn Anh Tiên Tử lúc này mới giải thích:

- Nếu biến cố đích thực xuất phát từ mải phái Côn Luân xa xôi, e mười mười lăm ngày nữa kể cả bọn ta cũng chẳng mong nhận được tin. Đằng này, nhờ chỉ mới đây các võ phái vừa có sự hiệp lực, cùng nhau đối phó Hỏa Thân Giáo, với đại ác ma Hấp Nguyên Ngũ Phích Lịch Sầm Dịch Quân, và vẫn tề tựu gần nhau, nên đêm qua, khi chưởng môn phái Côn Luân bất thần bị đả tử, tất cả lập tức được tin và nhanh chóng có những sắp xếp cần thiết.

Đoàn Bá Nhiên chấn động:

- Chưởng môn sư thúc của đệ tử đã vong mạng? Phải chăng hung thủ chính là Sầm Dịch Quân theo lời đại sư phụ vừa đề cập?

Thủy Anh Tiên Tử lên tiếng:

- Quyết không thể là Sầm Dịch Quân. Vì nếu vậy, bọn ta nhất định phải nhận ra, nhất là qua thần công tuyệt thế của Hỏa Thân Giáo gần đây đã được lão họ Sầm luyện đến thành tựu. Nhưng điều này bọn ta sẽ giải thích sau, vì có lẽ bản thân người chưa có cơ hội nhận biết thế nào là công phu tuyệt thế Hỏa Thân Giáo. Còn riêng về tử trạng của chưởng môn phái Côn Luân có lẽ đành chờ thân phụ người đích thân mục kích mới mong sáng tỏ hư thực.

Đoàn Bá Nhiên ngỡ ngàng:

- Gia phụ đã được hung tin này chưa? Hoặc giả vẫn đang chờ người vượt ngàn dặm đưa tin đến tận sơn môn Côn Luân phái cho gia phụ?

Hải Anh tiên tử bảo:

- Đương nhiên đã có người đảm nhận việc đưa tin. Nhưng vì như tiểu thế diệt vừa nói, muốn phụ thân người được tin ắt phải trải qua vài ngàn dặm khứ hồi, e lúc phụ thân người thân chinh tìm đến thì thi thể của chưởng môn Côn Luân phái thật khó mong vẫn toàn vẹn. Thế nên gặp được người thế này có thể kể là may. Và đây là lúc Côn Luân phái thật sự cần một nhân vật như người, chí ít là để có



quyết định nên xử lý hậu sự cho sư thúc người như thế nào. Ta nghe nói bản thân người vừa thông tuệ, vừa là nhân vật có bản lĩnh cao minh nhất phái Côn Luân hiện nay, cũng là niềm kỳ vọng được chính sư thúc người đặt cả vào người. Vậy người có thể đảm đương nổi việc này?

Đoàn Bá Nhiên bối rối và đang chưa biết nói gì, chợt nghe Tư Mã Thuyên bảo:

- Nhị ca đừng do dự. Há chẳng phải đối với đại cục võ lâm hiện nay chính đại ca cũng đã đặt trọn niềm tin vào bản thân nhị ca đấy sao? Và theo thiện ý của muội, một là nhị ca nên mau tự thân nhìn lại thi thể lệnh chủ môn sư thúc lần cuối, cần phải minh bạch đâu là nguyên nhân khiến lệnh chủ môn Côn Luân phải thảm tử. Kế nữa cũng cần sớm quyết định. Và thay vì chờ lệnh tôn từ mãi tận Côn Luân tìm đến, có lẽ nhị ca cũng nên đưa thi thể lệnh chủ môn sư thúc qui hồi sơn môn, như thế sẽ thuận lợi hơn.

Hải Anh Tiên Tử cau mày, tỏ ý không hài lòng với thái độ của Tư Mã Thuyên:

- Sư phụ vẫn chưa minh bạch vì sao giữa đồ nhi và Đoàn Bá Nhiên tiểu thế diệt lại có cách xưng hô kỳ quái như thế này? Ai là đại ca? Và liệu có cần đồ nhi vì nhanh nhẩu đoảng nên cứ tùy tiện nêu những quyết định thay cho Đoàn Bá Nhiên như vậy chẳng?

Đoàn Bá Nhiên lập tức đỡ lời, giải thích hộ Tư Mã Thuyên:

- Mong Hải Anh bá bá bớt giận. Vì lệnh đồ có đủ tư cách để nêu những cao kiến hiện rất cần thiết cho tiểu diệt. Riêng về nguyên nhân khiến bọn tiểu diệt có cách xưng hô thân thiết, xin hãy để tiểu diệt từ từ giải thích. Vì đây là điều mà trước sau gì bọn tiểu diệt cũng phải bẩm báo cùng chư vị trưởng bối.

Thủy Anh Tiên Tử vì cũng nôn nóng muốn nghe nên vội bảo:

- Nếu là vậy, hay là tất cả chúng ta vừa đi vừa nói chuyện? Sẽ rất thuận lợi, vì trước sau gì Đoàn Bá Nhiên người cũng phải đi đến chỗ hiện đang tạm quản thi thể của lệnh chủ môn phái Côn Luân.

Hải Anh Tiên Tử cũng không thể bác bỏ:

- Như thế cũng được. Đi nào.

Và Tư Mã Thuyên cố tình đi chậm ở phía sau để tìm cách lén thì thảo cùng Đoàn Bá Nhiên:

- Gia sư có vẻ vẫn còn nhiều nghi ngại. Nhị ca nên tìm cách đối phó.

Đoàn Bá Nhiên gượng cười:

- Ngu ca đương nhiên đã nhận ra. Nhưng cũng may, gần đây huynh muội chúng ta đã có không ít phen cùng nhau vào sinh ra tử. Hy vọng bấy nhiêu đó cũng đủ để lệnh sư phần nào giảm thiểu những thiên kiến không được mỹ mãn lắm đối với cách Đoàn Bá Nhiên này lần đầu cùng sư đồ của tam muội hiện diện. Và sẽ tốt hơn nếu được tam muội có thêm lời nói vào.

Tư Mã Thuyên gật đầu đáp ứng:

- Nhưng điều làm muội lo nhất là toàn bộ những sự thật liên quan đến đại ca.

Đoàn Bá Nhiên tán thành:

- Ngu ca cũng cảm thấy khó nói. Hay là chúng ta dừng vội vã trong lúc này?

Tư Mã Thuyên thở dài:

- Không lúc này thì dù sớm dù muộn cũng đến một lúc chúng ta phải nói. Muội càng nghĩ càng cảm thấy áy náy, nhất là sinh mạng của chúng ta quả thật đều do một mình đại ca hy sinh giải cứu. Nhị ca có cảm thấy như thế chẳng?

Đoàn Bá Nhiên chợt lảng lảng gật đầu. Và có lẽ vì cần phải ngẫm nghĩ, nên Đoàn Bá Nhiên không nói gì nữa...

- o O o -